

[Henning Rasmussen]

støtte til nogen form for brugerbetaling i sundhedsvæsenet.

Undervisningsministeren får fra os også et nej til ny brugerbetaling på uddannelse. Jeg skal ikke gå i detaljer med de mange tanker, der har været fremme i den forbindelse, men bare konstatere, at vi ikke ønsker at gøre det dyrere at uddanne sig. Det er samfundsnyttigt, og det er gavnligt for den enkelte. Skal der være en udvikling, skal det være i positiv og ikke i negativ retning.

Vi er meget glade for, at CD, Kristeligt Folkeparti og SF offentligt har sagt, at også de på de væsentligste af disse områder er imod regeringens forslag. Det er indlysende, at vi vil søge samarbejde med disse partier på alle de områder, hvor der er mulighed for at skabe enighed om at ændre regeringens forslag til noget bedre enten ved at afvise nogle forslag eller ved at stille nye, bedre forslag.

Socialdemokratiet har gang på gang dokumenteret, at man kan stole på os, når vi laver aftaler. Vi løber ikke fra dem. Vi tager også det fulde medansvar for de udgifter, der følger med. Aftalen om en kraftigere, mere vidtrækkende udvidelse af indsatsen for at skaffe de langtidslidende uddannelse og arbejde viser det.

Vi har været med til at skaffe fuld dækning for de samlede udgifter ved den indsats. Det var en stor og meget vigtig sag, der blev løst til glæde for titusinder, der ellers var uden chance for uddannelse og arbejde.

Vi siger altså ikke på forhånd nej til at være med til at finansiere konkrete nye initiativer, som vi tror er til nytte, men vi vil ikke være med til at forhøje skattetrykket for landets skatteydere.

Omvendt må vi så også sige: Nu må det da være klart for alle i regeringspartierne, at enhver snak om skattelettelse må holde op. Befolkningen ved aldeles udmærket, hvor dybt alvorlig den økonomiske situation er. Enhver ved, at regeringen og Folketinget har meget store problemer med bare at få dækket udgifterne. Det lykkes slet ikke i år, og det bliver meget svært til næste år.

Vort råd til regeringen er: Stands den snak! Ingen tror på den, og den øger kun mistilliden i befolkningen til politikerne. Og specielt vil jeg sige: Opgiv den umulige tanke om at forære de velhavende milliardbeløb ved at fjerne formueskatten! Der er ingen almindelige mennesker,

der forstår, at landet har råd til det samtidig med, at vi trygler dem om at forstå, at alle, også de, der har små indtægter og ingen formue, må holde igen år efter år for at redde landets økonomi.

Vi advarer også imod den fortsatte snak om, at vi om kort tid kan lette skatten ved at indføre nye, store brugerbetalinger, der skal finansiere skattelettelsen.

Folk ved godt, at udgiften stort set bliver den samme, og de ved også aldeles udmærket, at det bliver de høje indtægter, der lettes, og de små, der kommer til at betale mere, hvis vi skal til, uanset indtægt, eksempelvis at betale det samme for et lægebæsesøg, for en recept eller for en undervisningstime, i stedet for at det som i dag betales oven skatten, så de store indtægter betaler mere end de små.

Hr. Stavvad dokumenterede i øvrigt i åbningsdebatten meget klart, hvor uhyggeligt store og belastende brugerbetalinger der skal gennemføres bare for at få en lettelse i personskatten på 3 pct. Jeg forstår også, at han fandt det utænkeligt, at der kan gennemføres en socialt og menneskeligt forsvarlig omlægning af den art af en bare nogenlunde antagelig og mærkbar størrelsesorden.

Socialdemokratiet er fortsat meget glad for den aftale, vi fik med firkløverregeringen sidste år, og det er folkepensionisterne, efterlønerne, de syge og de arbejdsløse også. Denne del af de socialdemokratiske fingeraftryk står heldigvis fast, og de skal ikke forringes ved en for lav regulering i fremtiden.

De andre dele af fingeraftrykkene: flere uddannelsespladser, flere penge til undervisningsmateriel, en større indsats for systemeksport og for forskning og meget andet, vil man fjerne eller skære stærkt ned. Det er uklogt, og det er skadeligt. De øgede bevillinger blev alle givet til nogle områder, hvor de klart var til stor nytte. Og ikke alene fjerner man disse nødvendige bevillinger, der skæres derudover kraftigt ned. Det er en helt forkert politik i den nuværende situation.

Det, Danmark har brug for, er en større produktion, større investeringer i erhvervslivet, langt større forskning og udvikling af nye og forbedrede produkter, langt flere og dygtigere medarbejdere i erhvervene og bedre uddannede ledere.